

TAKDİM

Değerli okuyucu,

Liberal Düşünce bu sayısıyla 11. cildine başlıyor. Bugüne kadar yayın politikamızda esaslı bir değişiklik olmamakla beraber, dergi özellikle şekli ve teknik özellikleri bakımından bazı değişikliklere uğradı. Bu arada, bu satırların yazarı da bir müddet aradan sonra Liberal Düşünce'nin editörlüğü görevini yeniden üstlenmiş bulunuyor. Bu vesileyle yayın politikamıza ilişkin olarak bazı noktalara yeniden açıklık getirmek istiyorum.

Son yıllarda, üniversite dergileri yanında Liberal Düşünce gibi fikir ve araştırma dergilerinin de yükseköğretim elemanlarının akademik yükselmelerine katkıda bulunma gibi yeni bir işlev edindikleri malum. Bu çerçevede, genç meslektaşlarımız açısından özellikle Doçentliğe yükseltimede “hakemli dergiler”de yeterli miktarda yayın yapmış olmanın önemi arttı. Liberal Düşünce de bu noktayı gözeterek şekilde yayın politikasını ayarlamaya özen gösterdi. Bu tutumumuzu bundan sonra da devam ettireceğiz, ancak bunu şimdiden sonar aşağıda açıklayacağım esaslar çerçevesinde yapmayı düşünüyoruz.

Her şeyden önce, bizim açımızdan akademik amaçlara hizmet etmek şüphesiz önemli olmakla beraber, bunun Liberal Düşünce'nin öncelikli amacı olmadığını da belirtmeliyim. Bu derginin asıl amacı, yıllar önce ilan ettiğimiz çıkış bildirimizde de açıklandığı gibi, “liberal” sosyal ve siyasal teoriye veya fikriyata çeşitli şekillerde katkıda bulunmaktır. Bugün bu amacı daha kapsayıcı bir terimle ifade etmek gerekirse, bunu “özgürlükçü siyasî felsefe”ye katkı yapmak olarak belirtebilirim. Tabii, burada “katkı” kelimesini aşırı iddialı bir anlamda kullanmıyorum. Kastettiğim, her halükârda evrensel düzeyde bir katkı değil (ama eğer olursa bu da şüphesiz evleviyetle kabulümüzdür), fakat daha ziyade özgürlükçü sosyal ve siyasal teorinin genel olarak veya tematik düzeylerde açıklanması ve aydınlatılması ile Türkiye'deki kamusal tartışmaya ve kamu politikalarına özgürlükçü perspektifin dahil edilmesidir. Bu anlamda bir katkının ise her zaman akademik tarz izlenerek yapılmasının zorunlu olmadığı da açık olsa gerektir.

Dolayısıyla, bir yazıyı bu dergide yayımlamamız için onun behemehal akademik formatta kaleme alınmış olması gerekmiyor. Bu arada, belirtmek ihtiyacı duyuyorum ki, bir yazının yayımlanmaya değer bulunması için “dipnota boğulmuş” olması şart olmadığı gibi, esasen böyle olması tek başına onun “bilimsel” değeri bulunduğunun kanıtı da değildir. Liberal Düşünce'nin yayın politikası bakımından önemli olan, yazının –makale, deneme veya kitap kritiğinin- makul ve yeterince desteklenmiş bir argümanı tutarlı olarak takip etmesi ve özgürlükçü sosyal ve siyasal teori içinde bir anlam ifade etmesidir. Bu katkı, tanımladığım perspektife uygun bir yazarın veya yazının keşfedilmesi ve literatüre tanıtılması şeklinde de ortaya çıkabilir. Şüphesiz, ilgili literatürün vukufu bir gözden geçirilmesine dayandığı sürece, bu katkı eleştirel bir perspektifte de kendisini gösterebilir.

Bu çerçevede, makalesinin “hakemli” olarak yayımlanmasını isteyen meslektaşlarımızın bunu bize özellikle bildirmelerini rica ediyoruz. Çünkü, ancak böyle bir talebin varlığı halinde, gönderilen makale usulüne uygun olarak hakem sürecinden geçilecek ve yayımlanmasının uygun görülmesi halinde makaleye bu hususu belirten bir not düşülecektir. Diğer yazılar bakımından ise normal editöryal kurallar çerçevesinde hareket edilecektir. Başka bir ifadeyle, hakem incelemesi istenmeyen yazıların yukarıda

belirttiğim ölçülere uygunluğu derginin editörü veya yayın yahut danışma kurulunun ilgili üyeleri tarafından değerlendirilecektir. Tabiidir ki, bu editorial süreçte, hakemli olarak yayımlanması istenen bir yazının yapılan ön inceleme sonucunda hakeme gönderilmesinin uygun bulunmaması da ihtimal dahilindedir. Böyle bir durumda, yazının ya reddedilmesi ya da, yazarının uygun bulması halinde, editörün talep ettiği değişikliklerle birlikte hakemsiz bir yazı olarak yayımlanması söz konusu olacaktır.

Bu konuyla ilgili olarak, dergiye yazı göndermeyi düşünenlere yardımcı olabilecek somut bir-iki noktaya daha dikkat çekmek istiyorum. En önemlisi galiba şu: Bu dergide veya başka yerlerde daha önce çokça işlenmiş bir temayı, fikri veya argümanı hatırı sayılır bir yeni unsur içermeksizin yeniden ele alan veya daha önceki ilgili literatürü ihmal eden yazıları yayımlamayı yayın politikamız açısından uygun görmüyoruz. Çünkü, bu tür yazılar ya daha önce dile getirilmiş olan düşüncelerin bir tekrarı olmaktan öteye geçememekte ya da uzman olmayan okuyucuda yazının orijinal olduğu yönünde yanlış bir izlenim yaratmaktadır. Oysa, ister bir Batı dilinde isterse Türkçede olsun, mevcut literatürü nazarı itibara almayan bir yazının gerçekten “yeni” bir şey söylemesi neredeyse imkânsızdır.

Başka bir nokta da, Liberal Düşünce’de hangi disiplinlerle ilgili yazılara yer verileceği konusu. Bu dergi baştan beri, interdisipliner bir tarzda olacak şekilde sosyal ve siyasal teori veya felsefe üstünde odaklaşmayı hedef edinmiştir. Onun için, doğrudan doğruya teknik iktisada ilişkin yazıları yayımlamayı düşünmüyoruz. Buna karşılık, ister ulusal isterse uluslararası düzeyde olsun, “politik iktisat” yazılarına pek tabii ki açığız. Felsefe ve sanat yazılarına da sosyal ve siyasal teoriyle bağlantısı ölçüsünde yer vermeye devam edeceğiz.

Bu konuda son olarak, Liberal Düşünce’nin daha önce olduğu gibi şimdiden sonra da gerektiğinde İngilizce makaleler de yayımlamaya devam edeceğini hatırlatmak isterim. Ancak, gerçekten orijinal olmadıkları veya o dilde yayınlanmalarını gerektiren önemli bir neden olmadığı sürece, Türkler tarafından kaleme alınmış İngilizce yazıları yayımlamayı anlamlı bulmuyoruz. Bununla beraber, barındırdığı editorial zorluklara rağmen, yabancı dildeki yazıların öncelikle tercümelerine yer vermenin daha isabetli olduğu kanaatindeyiz. Hatta, bazı sayılarımızın çeviri ağırlıklı olmasında da bir sakınca görmüyoruz.

xxx

Dergimizin bu sayısında değişik temalar birlikte yer alıyor. Yine de, görüleceği gibi, yazıların çoğu savaş ve barış, eğitim ve sanat ekseninde devletin ve devletçi siyasî perspektifin eleştirisi üzerinde yoğunlaşmaktadır. Bunların yanında, doğrudan veya dolaylı olarak demokrasi temasıyla ilgili yazılar da var. Bu arada, Paul Gottfried’in Habermas’ın entellektüel kariyerinin arka planına ışık tutan yazısının Türkiye’li okuyucuya yeni bir ufuk açacağını söyleyebilirim. Öte yandan, bireyci-anarşist düşüncenin günümüzdeki önde gelen temsilcilerinden Hans-Herman Hoppe ile yapılan mülakatı da sanırım ilginç bulacak ve belki de, özgürlükçü bir siyasî felsefenin kültürel bir muhafazakârlıkla nasıl bir arada bulunabildiğine bizim gibi siz de şaşıracaksınız.

Bu vesileyle, Liberal Düşünce’nin 2007 yılındaki bir sayısını özgürlükçü (klasik liberal, liberteryen ve bireyci-anarşist) siyasî felsefeye tahsis etmeyi düşündüğümüzü şimdiden duyurmak istiyorum. Entellektüel uğraşları bakımından bu konulara aşına, özellikle de vakıf olan düşünce ve bilim adamlarımızın katkılarını bekliyoruz.